

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.
Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αγίασμοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 31 Μαΐου 2026

Κυριακή της Πεντηκοστής

Άγιος Ερμείας, Άγιοι Ευσέβιος και Χαράλαμπος,
Άγιος Ευστάθιος Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης,
Άγιος Μάγος, Άγιοι Πέντε Μάρτυρες εν Ασκαλώνι
Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 821

Κυριακή της Πεντηκοστής

Απόστολος: Πράξεις Αποστόλων, β' 1-11 - Ευαγγέλιο: Κατά Ιωάννην, Ζ' 37 - Θ' 12
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«*Εν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἂν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω*» (Ιωάν. 7,37).

Πηγή νερού ζώντος που ξεδιψάει τους ανθρώπους ονομάζει τον εαυτό Του ο Χριστός στη σημερινή ευαγγελική περικοπή: «*Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζώντος*» (Ιωάν. 7,38). Ακριβέστερα

μιλάει για το Άγιο Πνεύμα, το οποίο λαμβάνουν όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό. Πράγματι, η λήψη του Αγίου Πνεύματος από τους ανθρώπους, ως προσωπική Πεντηκοστή του καθενός, πραγματοποιείται και εξυμνείται σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε τρόπο ώστε, μετά την κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, να αναφωνούμε με μεγάλη χαρά: «*Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα*

ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦμεν· Αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν».

Η εορτή της Πεντηκοστής σηματοδοτεί την επιδημία του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο. Είναι η εκπλήρωση της υπόσχεσης του Κυρίου προς τους μαθητές Του: **«καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ’ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας»** (Ιωάν. 14,16-17). Το έργο του Τρίτου προσώπου της Αγίας Τριάδος είναι καρπός του διαρκούς αγαπητικού ενδιαφέροντος του Θεού για την πορεία της Εκκλησίας μέσα στον κόσμο. Πρόκειται για έργο που συνέχει τη ζωή των ανθρώπων που ελπίζουν και ακουμπούν, με εμπιστοσύνη, στο χέρι του Θεού, που απλώνεται με αγάπη, για να απαλύνει τους πόνους, να διορθώσει τα λάθη, να παρηγορήσει, να ευλογήσει, να χειραγωγήσει, να συγκρατήσει. Πρόκειται για έργο που χαρίζει στους πιστούς το χάρισμα του ευαγγελισμού των ψυχών, που τελειοποιεί τους ταπεινούς, που καθιστά τους αγραμμάτους θεολόγους. Είναι εκείνο που συγκρατεί τον ιερό θεσμό της Εκκλησίας, που πορεύεται στην Ιστορία μέσα από θλίψεις και ανάγκες και στερήσεις και δοκιμασίες, για να ζήσει ο κόσμος, για να σωθεί ο άνθρωπος.

Με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας, έχουμε αποκτήσει μια τέτοια αίσθηση εξουσίας, που μπορεί να κυριαρχεί πάνω στις δυνάμεις της φύσης, να χειραγωγεί τα υλικά στοιχεία. Μέσα σ’ αυτό το «ψήλωμα του νου» η προσευχή στον Θεό φαντάζει περασμένος και άχρηστος κόπος, μέχρι που η «σύγχυσις γλωσσῶν» να αφήσει πικρή γεύση του χάους και του κακού, ξαναθυμίζοντάς μας τον πύργο της Βαβέλ! Η έλευση και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος ξεσκεπάζει την απάτη αυτού του περήφανου έργου προς απόκτηση εξουσίας και φήμης. Την ημέρα της Πεντηκοστής το Πνεύμα το Άγιο, με το δώρο των γλωσσών προς τους αγράμματους μαθητές δείχνει ότι η παρουσία Του ενώνει και μετατρέπει σε κοινωνία τη σύγχυση. Το Άγιο Πνεύμα κάνει ικανές τις καρδιές να κατανοήσουν τις γλώσσες όλων, επειδή αυτές επανασυνθέτουν τη γέφυρα αυθεντικής επικοινωνίας γης και ουρανού. Αν με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, φύγουμε από τη Βαβέλ του εγωισμού και καταφύγουμε στην Πεντηκοστή της αγάπης, θα συνειδητοποιήσουμε τη

μεγαλειώδη παρατήρηση που κάνει ο άγιος Ειρηναίος: «**ο άνθρωπος ξέφυγε από τα χέρια του Θεού με την αμαρτία του. Τώρα όμως βλέπει τα χέρια του Θεού να επιστρέφουν προς εκείνον και να τον διαμορφώνουν ξανά και ξανά! Τα χέρια του Θεού είναι ο Λόγος-Χριστός και το Άγιο Πνεύμα**»!

Το Πανάγιο Πνεύμα εκπορεύεται αχρόνως από τον Πατέρα, εν χρόνω πέμπεται από τον Υιό σε μάς και αναπαύεται στον Υιό. Άπειρα τα χαρίσματά Του, προέρχονται από τη μία ρίζα και διαφορετικά στολίζουν τον κάθε άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει για να αλληλοσυμπληρώνονται με ταπείνωση και αγάπη οι άνθρωποι, διότι το χάρισμα που δεν έχει ο ένας, το έχει ο άλλος και αντίθετα. Έτσι με αγιοπνευματικό τρόπο γινόμαστε και συγγενείς «εξ αίματος» όλοι οι λειτουργούμενοι ορθόδοξοι χριστιανοί. Είμαστε όλοι στον ίδιο παρονομαστή της κοινής ανθρώπινης φύσης. Άμα δουλέψω με τον εαυτό μου και γνωρίσω τον εαυτό μου, θα γνωρίσω κατ' αναλογία κάθε άνθρωπο. Αν δεν δουλέψω με τον εαυτό μου, δε θα γνωρίσω κανέναν άνθρωπο. Θα μένω στη λογική της εξωτερικής γνωριμίας και των αντιδράσεων στα ερεθίσματα ή στις εντυπώσεις.

Έρχεται, αδελφοί μου, η σημερινή γιορτή και μάς λέει ότι θα πρέπει ακριβώς αυτό να κάνεις: «να αρχίσεις να δουλεύεις με τον εαυτό σου πρώτα». Και επειδή αυτό είναι το δυσκολότερο απ' όλα, η αυτογνωσία, που κατά κόρον συζητάμε κάθε Κυριακή, είναι η δυσκολότερη διαδρομή και ακόμη πιο πολύ η συνειδητοποίηση των κενών και των εσωτερικών μας προβλημάτων, οι χριστιανοί την Κυριακή της Πεντηκοστής παρακαλούν το Χριστό να μπορέσουν να συνειδητοποιήσουν αυτό που είπε στους μαθητές Του. Τι είπε στους μαθητές την προηγούμενη Πέμπτη της Αναλήψεως; Τους είπε: «**Τώρα πηγαίνετε στα Ιεροσόλυμα και περιμένετε εκεί να έρθει Αυτός που θα παρηγορεί τις καρδιές σας, να έρθει ο Παράκλητος**». Παράκλητος, όπως ονομάζει το Άγιο Πνεύμα, είναι αυτός που μπορεί να παρηγορήσει την ανθρώπινη καρδιά. Πότε παρηγοριέται μια ανθρώπινη καρδιά; Όταν ξέρει πού πατάει και πού βρίσκεται. Όταν δεν ξέρει πού πατάει και πού βρίσκεται βουλιάζει στην αγωνία ενός εγωισμού: «εγώ, εγώ, εγώ»!

Το Πνεύμα του Θεού, όταν ήρθε στους Αποστόλους, τους έκανε ένα σώμα. Αυτούς

που είχαν σκορπίσει, που είχαν γεμίσει φόβο, που είχαν φύγει από τον Σταυρό, που δεν ήξεραν ποιον συνάντησαν καλά-καλά, όταν τον είδαν Αναστημένο. Και όχι μονάχα αυτό, τους βοήθησε να αποφασίσουν να πεθάνουν χάρη Αυτού με τον οποίο έζησαν μαζί τρία χρόνια και για το οποίο είχαν πελαγώσει στο τέλος αυτής της τριετούς φάσης. Και πέθαναν! Από τους δεκατρείς, μαζί με τον Παύλο, οι δώδεκα πέθαναν χάρη του Χριστού. Εκτός από τον Ιωάννη, όλοι οι υπόλοιποι, και ο Παύλος μαζί, μαρτύρησαν χάρη Αυτού που αγαπούσαν.

Η Θεία Λειτουργία είναι ο παράδεισος πάνω στη γη. Είναι η φανέρωση της Βασιλείας, ο έσχατος τόπος και τρόπος ζωής του ανθρώπου. Εδώ πραγματώνεται ο πρώτιστος σκοπός του χριστιανού, που κατά τον όσιο Σεραφείμ του Σάρωφ, είναι: «η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος». Εδώ είναι το εργαστήριο της αγιότητας. Εδώ συναντιόμαστε με τον ζωντανό Θεό. Εδώ λαμβάνουμε τα άπειρα προσόντα του Αγίου Πνεύματος. Αν δεν προσέχουμε τη ζωή μας, η χάρη του Αγίου Πνεύματος υποχωρεί, συστέλλεται και ο άνθρωπος, υπό τη μορφή ποικίλων δυσκολιών, γέυεται τους καρπούς των έργων του.

Η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος απαιτεί αγώνα πνευματικό για την οικειοποίηση και συγκομιδή των καρπών Του. Ας επικαλούμαστε, λοιπόν, διαρκώς τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας, για να κάνουμε τον εαυτό μας πνευματοφόρο, ικανό να στρέψει τη ρότα του κόσμου στον ασφαλή δρόμο του Θεού. Οι καρποί που εκπορεύονται από το Άγιο Πνεύμα και εκχέονται στον κόσμο είναι ικανοί να προσφέρουν στη ζωή αυτό το κάτι που της λείπει και την μετατρέπει, συχνά, σε απάνθρωπη, ανελεύθερη, άδικη, άσπλαχνη, απαιτητική.

Η Πεντηκοστή, αγαπητοί μου, ως ύδωρ ζων και φως, έρχεται στο τέλος μιας πορείας που περνάει μέσα από τρομακτική σύγχυση του Ιουδαϊκού λαού και των αρχόντων του, μετά μάλιστα από τον θάνατο και την Ανάσταση του Ιησού. Μήπως η Πεντηκοστή και για πολλούς από μας περνάει πολλές φορές από την ίδια οδυνηρή εμπειρία της ίδιας σύγχυσης;

ΑΜΗΝ!